

- 1) ustalić wartość osiągniętego przychodu w roku podatkowym (kol. 9),
- 2) ustalić wysokość poniesionych w roku podatkowym kosztów uzyskania przychodów w sposób następujący:
 - do wartości spisu z natury na początek roku podatkowego doliczyć wartość zakupu towarów handlowych (materiałów) z kolumn 10 i 11, a następnie pomniejszyć o wartość spisu z natury sporządzonego na koniec roku podatkowego,
 - kwotę wynikającą z tego obliczenia powiększyć o kwotę wydatków z kolumny 15 oraz pomniejszyć o wartość wynagrodzeń w naturze w tej części, w której wydatki (koszty) związane z wynagrodzeniami w naturze zostały zaksięgowane w innych kolumnach księgi przychodów i rozchodów (np. w gastronomii koszty zakupu materiałów i towarów handlowych zużytych do przygotowania posiłków dla pracowników zostały wpisane w kol. 10),
- 3) wartość osiągniętego przychodu (kol. 9) pomniejszyć o wysokość poniesionych w roku podatkowym kosztów uzyskania przychodu, obliczonych zgodnie z objaśnieniami zawartymi w pkt 2; wynikająca z tego obliczenia różnica stanowi kwotę dochodu osiągniętego w roku podatkowym.

29. Przykład obliczenia dochodu		zł	gr
1. Przychód (kol. 9)		60.805,56	
2. Wysokość kosztów uzyskania przychodów poniesionych w roku podatkowym:			
a) wartość spisu z natury na początek roku podatkowego	8.241,50		
b) plus wydatki na zakup towarów handlowych i materiałów (kol. 10)	19.321,20		
c) plus wydatki na koszty uboczne zakupu (kol. 11)	579,63		
d) minus wartość spisu z natury na koniec roku podatkowego	2.542,03		
e) plus kwota pozostałych wydatków (kol. 15)	27.362,25		
f) minus wartość wynagrodzeń w naturze ujętych w innych kolumnach księgi	1.200,30		
Razem koszty uzyskania przychodu		51.762,25	
3. Ustalenie dochodu osiągniętego w roku podatkowym:			
a) przychód (pkt 1)		60.805,56	
b) minus koszty uzyskania przychodów (pkt 2)		51.762,25	
Dochód (a – b)		9.043,31	

30. Zasady określone w ust. 1—29 stosuje się odpowiednio w przypadku prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów w imieniu podatnika przez biuro rachunkowe.

789

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1994 r.

w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla jednostek nie prowadzących działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 81 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do: stowarzyszeń, partii politycznych, związków zawodowych, organizacji pracodawców, izb gospodarczych, kościelnych osób prawnych, fundacji oraz innych nie będących spółkami prawa handlowego organizacji dobroczynności i opieki społecznej, towarzystw naukowych, organizacji ochrony zdrowia, rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz przedstawicielstw podmiotów zagranicznych — jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej — z uwzględnieniem § 5.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591),
- 2) jednostce — rozumie się przez to jednostki wymienione w ust. 1, utworzone i prowadzące działalność na podstawie przepisów prawa polskiego, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- 3) działalności statutowej — rozumie się przez to działalność nie mającą charakteru działalności gospodarczej, określoną przepisami prawa i statutem danej jednostki,
- 4) funduszu statutowym — rozumie się przez to fundusz zasadniczy jednostki, tworzony na mocy przepisów prawa i zasad określonych statutem, przeznaczony na finansowanie działalności statutowej.

§ 2. 1. Przychodami jednostki są określone odrębnymi przepisami prawa i statutu otrzymane środki pieniężne, w tym otrzymane składki statutowe, oraz nieodpłatnie otrzymane inne składniki majątku, a także kwoty należne ze sprzedaży składników majątku oraz przychody finansowe, dotacje i subwencje.

2. Do kosztów działalności jednostki zalicza się koszty związane z realizacją zadań statutowych, w tym także świadczenia określone statutem. Za koszty uważa się również koszty poniesione na utrzymanie komórek administracyjnych jednostki, a w szczególności: wynagrodzenia i inne świadczenia na rzecz pracowników i innych osób, odpisy amortyzacyjne, zużycie materiałów i energii, usługi obce oraz pozostałe koszty o charakterze administracyjnym.

3. Jednostki mogą zrezygnować ze stosowania zasady ostrożnej wyceny.

4. Jeżeli działalność jednostki jest finansowana w całości ze środków budżetu państwa, to odpisy amortyzacyjne środków trwałych zalicza się na zmniejszenie funduszu statutowego.

5. Kierownik jednostki, stosując przepisy ustawy i rozporządzenia i uwzględniając specyfikę działalności jednostki, ustala i aktualizuje zakładowy plan kont.

§ 3. 1. Na dzień kończący rok obrotowy oraz na inny dzień bilansowy jednostka sporządza sprawozdanie finansowe.

2. Sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 1, składa się z:

- 1) bilansu,
- 2) rachunku zysków i strat,
- 3) informacji dodatkowej.

3. Bilans powinien zawierać aktywa i pasywa na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych poprzedniego i bieżącego roku obrotowego, podane w kolejności i ze szczegółowością określoną w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

4. Rachunek zysków i strat obejmuje przychody i koszty oraz zyski i straty za poprzedni i bieżący rok obrotowy, podane w kolejności i ze szczegółowością określoną w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

5. Informacja dodatkowa powinna zawierać nie objęte bilansem oraz rachunkiem zysków i strat informacje i wyjaśnienia niezbędne do oceny gospodarki finansowej jednostki, a w szczególności:

- 1) objaśnienia stosowanych metod wyceny aktywów i pasywów oraz przyczyn ewentualnych ich zmian w stosunku do roku poprzedzającego,
- 2) uzupełniające dane o aktywach i pasywach,
- 3) strukturę zrealizowanych przychodów ze wskazaniem ich źródeł, w tym przychodów wymaganych statutem,
- 4) strukturę kosztów stanowiących świadczenia pieniężne i niepieniężne, określone statutem, oraz dodatkowo strukturę kosztów administracyjnych,
- 5) dane o źródłach zwiększenia i sposobie wykorzystania funduszu statutowego oraz dane dotyczące udzielonych gwarancji, poręczeń i innych zobowiązań związanych z działalnością statutową,
- 6) tendencję zmian w przychodach i kosztach oraz składnikach majątku i źródłach ich finansowania.

§ 4. Jeżeli w ciągu roku jednostka podejmie działalność gospodarczą, to z dniem podjęcia tej działalności stosuje przepisy ustawy odnoszące się do jednostek prowadzących działalność gospodarczą, traktując tę datę jako dzień rozpoczęcia działalności w rozumieniu przepisów art. 12 ust. 1 ustawy.

§ 5. Kościelne osoby prawne prowadzą rachunkowość według zasad określonych przez wewnętrzne przepisy kościelne, dotyczące tych jednostek.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r. i ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się w 1995 r.

Minister Finansów: *G. W. Kołodko*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1994 r. (poz. 789)

Załącznik nr 1

BILANS

W bilansie sporządzanym na koniec każdego roku obrotowego powinny być wykazane w podanej kolejności następujące informacje o stanie aktywów i pasywów na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych poprzedniego i bieżącego roku obrotowego:

Aktywa

- A. Majątek trwały
 - I. Wartości niematerialne i prawne
 - II. Rzeczowy majątek trwały
 - III. Finansowy majątek trwały
 - B. Majątek obrotowy
 - I. Zapasy rzeczowych składników majątku obrotowego
 - II. Należności i roszczenia
 - III. Papiery wartościowe przeznaczone do obrotu
 - IV. Środki pieniężne
 - C. Rozliczenia międzyokresowe czynne
- Suma aktywów

Pasywa

- A. Fundusze własne
 - I. Fundusz statutowy

II. Wynik finansowy netto za rok obrotowy

1. Nadwyżka przychodów nad kosztami (wielkość dodatnia)
2. Nadwyżka kosztów nad przychodami (wielkość ujemna)

- B. Rezerwy
- C. Zobowiązania długoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek
- D. Zobowiązania krótkoterminowe i fundusze specjalne
 - I. Zobowiązania
 - II. Fundusze specjalne
- E. Rozliczenia międzyokresowe bierne i przychody przyszłych okresów

Suma pasywów

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT

W rachunku zysków i strat wykazuje się przychody i koszty oraz zyski i straty za poprzedni i bieżący rok obrotowy.

- | | |
|---|---|
| A. Przychody z działalności statutowej
I. Składki brutto określone statutem
II. Inne przychody określone statutem oraz dotacje i subwencje | E. Pozostałe przychody (nie wymienione w poz. A i G) |
| B. Koszty realizacji zadań statutowych | F. Pozostałe koszty (nie wymienione w poz. B, D i H) |
| C. Zysk (strata) na działalności statutowej (A – B) | G. Przychody finansowe |
| D. Koszty administracyjne
1. Zużycie materiałów i energii
2. Usługi obce
3. Wynagrodzenia i narzuty na wynagrodzenia
4. Amortyzacja
5. Pozostałe | H. Koszty finansowe |
| | I. Zysk (strata) brutto na całokształcie działalności (C – D + E – F + G – H) |
| | J. Zyski i straty nadzwyczajne:
I. Zyski nadzwyczajne — wielkość dodatnia
II. Straty nadzwyczajne — wielkość ujemna |
| | K. Zysk (strata) (I + J.I – J.II) |

790

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1994 r.

w sprawie kwalifikacji i innych wymagań, których spełnienie uprawnia do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Na podstawie art. 81 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591) zarządza się, co następuje:

§ 1. Działalność usługową w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych mogą wykonywać osoby fizyczne, osoby prawne, a także jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, we własnym imieniu i na własny rachunek, jeżeli posiadają kwalifikacje i spełniają wymagania określone w rozporządzeniu.

§ 2. Działalność, o której mowa w § 1, może wykonywać osoba fizyczna, która:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- 2) ma wykształcenie wyższe ekonomiczne o specjalizacji rachunkowości i co najmniej dwuletnią praktykę w księgowości lub średnie wykształcenie zawodowe o kierunku rachunkowości i co najmniej pięcioletnią praktykę w księgowości, w tym rok na stanowisku samodzielnym,
- 3) ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) nie była prawomocnie skazana za przestępstwa: przeciwko mieniu, gospodarcze, fałszowania pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, naruszeniu tajemnicy państwowej lub służbowej, przeciwko dokumentom albo karne skarbowe,
- 5) uzyskała świadectwo kwalifikacyjne uprawniające do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

§ 3. 1. Osoby nie spełniające warunku wykształcenia

według wymagań określonych w § 2 pkt 2, mające co najmniej średnie wykształcenie, a posiadające umiejętności zawodowe w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych, mogą prowadzić działalność, o której mowa w § 1, jeżeli uzyskają świadectwo kwalifikacyjne w wyniku egzaminu złożonego przed Komisją Egzaminacyjną działającą przy Ministrze Finansów.

2. Organizację, zasady i tryb działania Komisji Egzaminacyjnej określają odrębne przepisy.

§ 4. Osoby prawne i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej prowadzące działalność, o której mowa w § 1, obowiązane są powierzać wykonywanie czynności związanych z tą działalnością osobom fizycznym spełniającym wymagania, o których mowa w § 2 lub 3.

§ 5. Wymagań oraz warunków, jakie muszą spełniać osoby, o których mowa w § 2 lub 3, nie stosuje się do podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych.

§ 6. Osoby, o których mowa w § 1, prowadzące działalność usługową w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych w dniu wejścia w życie rozporządzenia i nie spełniające wymogów określonych w § 2, 3 i 4, obowiązane są w terminie dwóch lat od tego dnia doręczyć Komisji Egzaminacyjnej dokumenty pozwalające stwierdzić spełnienie tych wymagań.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Minister Finansów: *G. W. Kołodko*